

POŚLABIEĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); a jasne.

praet 2 sg m -ś poślabiął (1). ◇ [3 pl m pers poślabieli.] ◇ con 3 sg m by poślabiął (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Stracić siły, stać się słabszym (2) : Ieſliby iáko pirwſzy vff poślábiał/ wnet ich drudzy rátuia. BielSpr 54v.

[Szereg: »poślabić i poomdlewać«: Ale duch wſzechmocnego Bogá/ wielką widomość vczynił vkażania [!] ſwego/ ták że wſyſtcy ktorzy ſmieli być mu w they rzeczy poſluſni/ á powolni/ porázeni mocą Bożą/ polękáli ſie/ poſlábieli y poomdlewáli [*in dissolutionem et formidinem converterentur*]. *Leop 2.Mach 3/24 (Linde).*]

Przen [w czym] (1) : Abowiem iefliſ w cnotách ſwych dawnych poślábiał, [...] Ciężki fráfunek zádaſz wſyſtkim przyiaciołom CiekPotr 6.

[Zwrot: »w wierze poślabić«: że po ſmierci Paná Kryſtuſowey mężowie w wierze poſlábieli *AgrWirzb E3v.*]

Synonimy: omdleć, zemdleć.

Formacje współrdzenne cf SŁABIEĆ.

*Cf **POŚLABIONY***